

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/141/2015
Identifikačné číslo spisu:	2014200288
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2014200288.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: F. E., bytom P. XXX/XX, V., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., so sídlom Niťová 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova 8, Trnava, za účasti ďalších účastníkov: 1. V. A., bytom U. J. XX/X, V., 2. F. A., bytom U. J. XX/X, V., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2014/00137/Ve zo dňa 14. februára 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/65/2014-59 zo dňa 26. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/65/2014-59 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi a ďalším účastníkom konania 1. a 2. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 14S/65/2014 - 59 zo dňa 26.03.2015 Krajský súd v Trnave podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2014/00137/Ve zo dňa 14.02.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu Mesta Šamorín, ktorým mesto ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb., o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) a podľa § 26 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) povolil stavebníkovi V. A. a F. A. stavbu „SO-1 Záhradný dom, SO-2 Sklad náradia, SO-3 Oplotenie na pozemku parcele č. 1657/101 v katastrálnom území V.. Žalobcovi a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Trnave poukázal na ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b/, § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. a § 3 Správneho poriadku a uviedol, že zo spisového materiálu zistil, že na základe žiadosti stavebníkov

V. A. a F. A. Mesto Šamorín ako prvostupňový stavebný úrad dňa 08.03.2013 vydal verejnou vyhláškou rozhodnutie č. 1293/2013-0008/SOcÚ zo dňa 22.10.2013 o dodatočnom povolení stavby pre stavebníkov na stavbu „SO-1 Záhradný dom, SO-2 Sklad náradia, SO-3 Oplotenie na pozemku v katastrálnom území V.. Pred vydaním rozhodnutia stavebný úrad vykonal ústne konanie, v rámci ktorého vzniesol právny zástupca žalobcu k stavbe pripomienky a námietky. Prvostupňový správny orgán na základe námietok žalobcu a jeho manželky vyzval stavebníkov, aby doplnili svoju žiadosť o statický posudok a následne vo veci vydal rozhodnutie, proti ktorému sa žalobca odvolal, pričom druhostupňový správny orgán odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu.

V súvislosti s podanými námietkami krajský súd dospel k záveru, že námietka týkajúca sa umiestnenia stavby na hranici pozemku je nedôvodná, nakoľko v danom prípade išlo o legalizáciu už postavenej stavby, pričom stavebný úrad preskúmal túto stavbu v súvislosti so všeobecnými technickými požiadavkami, v súvislosti s užívateľskými právami stavebníkov a ich vplyvu na užívanie susedného pozemku vo vlastníctve žalobcu, pričom zistil, že stavba spĺňa požiadavky urbanistické, požiadavky ochrany životného prostredia, požiarnej bezpečnosti a neobmedzuje užívanie susedného pozemku žalobcu. Stavba je umiestnená na hranici pozemku, pričom týmto umiestnením nie je trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel. Žalobca v priebehu konania nepreukázal, že by zo strany stavebníkov došlo pri realizácii stavby k obmedzeniu užívateľských práv žalobcu v súvislosti s užívaním pozemku susediaceho so stavbou, pričom teoretické úvahy zo strany žalobcu, že stavebníci si budú v budúcnosti uplatňovať nárok na pripojenie na inžinierske siete cez pozemok žalobcu nie sú ničím podložené. Žalobca touto hypotetickou námietkou nahrádza úmysel stavebníkov akým spôsobom bude stavba užívaná. Z tohto dôvodu považoval uvedenú námietku krajský súd za neodôvodnenú.

1.4 V súvislosti s námietkou týkajúcou sa ohrozenia stability stavby, ktorej stabilita je podľa žalobcu ohrozená jednak tým, že stavbe chýbajú riadne základy a že pôvodná stavba bola zvýšená o 1,2 m, krajský súd poukázal na priloženú projektovú dokumentáciu nachádzajúcu sa v spisovom materiáli. V dokumentácii je uvedené, že základovú konštrukciu budú tvoriť monolitické základové pásy, čo bolo zo strany stavebníkov dodržané a nie súvislá betónová plocha tak, ako to uvádza žalobca. V súvislosti s výškou stavby poukázal krajský súd v danom smere na ust. § 139b ods. 6 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb., že v danom prípade ide o drobnú stavbu, ktorá má doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu a ktorá nemôže podstatne ovplyvniť životné prostredie, keďže ide o prízemnú stavbu so zastavanou plochou nepresahujúcou 25 m², pričom výška tejto stavby môže byť až 5 m. V tomto prípade stavebníci neporušili citované ustanovenie stavebného zákona, keďže aj sám žalobca uviedol, že predmetná stavba má výšku 3 m.

2.

2.1 Žalobca podal odvolanie na poštovú prepravu dňa 17.04.2016, doručené na Krajský súd v Trnave dňa 21.04.2015 s tým, že v odvolaní uviedol, že k odvolacím dôvodom sa vyjadrí v dodatočnej 20 - dňovej lehote. Následne bolo odvolanie doplnené dňa 11.06.2015, pričom v tomto odvolaní žalobca uviedol, že prvostupňový súd v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2 Žalobca s tvrdeniami krajského súdu nesúhlasí a naďalej trvá na vykonaní opätovného statického posúdenia. Poukázal na ustanovenia § 48 ods. 2 a 4 zákona č. 50/1976 Zb., pričom nemožno považovať stavbu stavebníkov V. A. a F. A. za stavbu spĺňajúcu všeobecné technické požiadavky. Ako vyplýva zo statického posudku predloženého stavebníkmi, znalec upozornil na nadmerné zavodnenie susedného pozemku, a preto odporúčal nezalievat' pozemok suseda z dôvodu podmáčania stavby stavebníkov. Žalobca má za to, že stavba je nebezpečná, nakoľko nemá základy a bezpečne neprenáša zaťaženie vyvolané stavebnou konštrukciou do podlažia stavby. Posudzovaná stavba je postavená na betónových paneloch, ktoré sú umiestnené na povrchu terénu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, no najmä na skutočnosť, že predmetná stavba nespĺňa všeobecné technické požiadavky, je postavená na zavodnenom

pozemku, pričom nemá reálne a dostatočné základy, čím ohrozuje stabilitu susedného pozemku, pričom toto ohrozenie nie je ničím zabezpečené, žalobca sa domáha, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/65/2014-59 zo dňa 26.03.2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie veci.

3.

3.1 Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4.

4.1 Ďalší účastníci konania uviedli, že v predmetnej veci ide o susedské problémy, nakoľko dotknutý pozemok klasifikovaný ako záhrada mal v úmysle žalobca kúpiť, ale vtedajší vlastník záhradu predal im. Pod nosnou doskou skladu náradia sa nachádza dostatočné množstvo štrkového podložia, ktoré prípadnému poškodeniu mrazmi zabráni. Majú za to, že ak by sa žalobca bál o svoju bezpečnosť, nesadil by v tesnej blízkosti okrasné rastliny a navyše sklad náradia je na ich pozemku. Na základe týchto skutočností sa účastníci domáhali, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia hol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

5.2 V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb., stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebnému úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

5.10 Podľa § 135 ods. 1 zákona č. 50/1976, na uskutočnenie stavby alebo jej zmeny a na uskutočnenie nevyhnutných úprav, udržiavacích alebo zabezpečovacích prác a na odstránenie stavby a informačných, reklamných a propagačných zariadení môže stavebný úrad uložiť tým, ktorí majú vlastnícke alebo iné práva k susedným pozemkom alebo stavbám, aby trpeli vykonanie prác zo svojich pozemkov alebo stavieb.

5.11 Podľa § 135 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. ten, v prospech ktorého uložil stavebný úrad opatrenie podľa odseku 1, je povinný dbať, aby čo najmenej rušil užívanie susedných pozemkov alebo stavieb a aby vykonávanými prácami nevznikli škody, ktorým možno zabrániť; po skončení je povinný uviesť susedný pozemok alebo stavbu do pôvodného stavu, a ak to nie je možné alebo hospodársky účelné, poskytnúť vlastníčkovi náhradu podľa všeobecných predpisov o náhrade škody.

5.12 Podľa § 139b ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. zmeny dokončených stavieb sú

- a). nadstavby, ktorými sa stavby zvyšujú,
- b). prístavby, ktorými sa stavby pôdorysne rozširujú a ktoré sú navzájom prevádzkovo spojené s doterajšou stavbou,
- c). stavebné úpravy, pri ktorých sa zachováva vonkajšie pôdorysné aj výškové ohraničenie stavby.

5.13 Podľa § 139b ods. 6 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. drobné stavby sú stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu (napr. pre stavbu na bývanie, pre stavbu občianskeho vybavenia, pre stavbu na výrobu a skladovanie, pre stavbu na individuálnu rekreáciu), a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie, a to:

prízemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 5 m, napríklad kôlne, pracovne, letné kuchyne, prístrešky, zariadenia na nádoby na odpadky, stavby na chov drobného zvieratstva, sauny, úschovne bicyklov a detských kočíkov, čakárne a stavby športových zariadení,

5.14 Podľa § 2 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z. z. požiadavky v prvej a druhej časti sa vzťahujú na všetky druhy stavieb, ak nie je v tretej časti ustanovené inak.

5.15 Podľa § 6 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z. z. stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

5.16 Z administratívneho spisu Najvyšší súd zistil, že V. a F. podali dňa 08.03.2013 žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu „Záhradný dom, sklad náradia, oplotenie. Žiadosť nebola úplná a preto stavebný úrad vyzval navrhovateľov na doplnenie o rozhodnutie bývalého Obvodného pozemkového úradu v Dunajskej Strede č. D/2013/00772-5- zo dňa 12.07.2013 o zmene využitia pozemkov 1657/111, 112, 110 v katastrálnom území V. zo záhrad na zastavanú plochu.

5.17 Stavebný úrad Mesto Šamorín oznámil listom č. 1293/2013-0002/SOCú zo dňa 26.06.2013 začatie konania o dodatočnom povolení stavby účastníkom konania a dotknutým orgánom s tým, že zároveň nariadil ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 17.07.2013. Počas miestneho šetrenia bolo zistené, že stavby sú už existujúce a sú vypracované podľa predloženej projektovej dokumentácie. Nakoľko sa tohto ústneho konania spojeného s miestnym zisťovaním nezúčastnil žalobca, jeho právny zástupca sa domáhal nového miestneho zisťovania stavu parcely, pričom tomuto návrhu bolo zo strany

prvostupňového správneho orgánu vyhovené. Stavebný úrad nariadil nové ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 04.09.2013. Na tomto ústnom prejednaní veci JUDr. Kučera uviedol, že nesúhlasí s dodatočným stavebným povolením stavby, nakoľko stavba je postavená na hranici s pozemkom vo vlastníctve manželov Lipkových a to je v rozpore so stavebným poriadkom ako aj Občianskym zákonníkom. Stavba nemá riadne základy, nespĺňa statické predpoklady z toho titulu sa právny zástupca domáhal, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie. Dňa 08.10.2013 manželka A. predložila statické posúdenie stavby vypracované Ing. Tiborom Violom, z ktorého je zrejmé, že dotknutá stavba je v dobrom technickom stave a nevykazuje poruchy a poškodenia jednotlivých konštrukčných prvkov v takej miere, že by bola v havarijnom stave a hrozilo by nebezpečenstvo jej zrútenia. Zadná murovaná stena vykazovala geometrické nepresnosti v dôsledku menej kvalitnej realizácie a preto Ing. Viola navrhol opatrenia na jej spevnenie.

5. 18 V súvislosti s námietkou voči podanému znaleckému posudku, ktorý bol zo strany stavebných úradov akceptovaný pre účely statického posúdenia stavby, Najvyšší súd SR dospel k rovnakému záveru ako oba správne orgány, že príslušný znalecký posudok bol podaný v súlade s požiadavkou stavebného úradu na doplnenie žiadosti stavebníkov o dodatočné povolenie stavby, pričom posudok bol podaný znalcom z odboru statika, ktorý vo svojom závere vyhodnotil na základe vizuálnej ohliadky stavby, že táto je v dobrom stavebno-technickom stave, nevykazuje poruchy a poškodenia jednotlivých konštrukčných prvkov v takom množstve, že by hrozilo nebezpečenstvo zrútenia sa stavby. Technický stav objektu je adekvátny veku stavby, jeho konštrukčnému riešeniu a spĺňa potrebné požiadavky predpisov a príslušných technických noriem pre daný typ stavby. Krajský súd dospel k presvedčeniu, že predmetný znalecký posudok je z hľadiska statického posúdenia stavby dostatočný a je riadnym podkladom na to, aby žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán pri vydávaní svojich rozhodnutí tento znalecký posudok rešpektovali ako podklad na vydanie svojho rozhodnutia. Požiadavka žalobcu o nové statické posúdenie stavby je preto nedôvodná.

5. 19 V súvislosti s námietkou žalobcu, že v predmetnom znaleckom posudku znalec ukladá žalobcovi povinnosť, aby prestal zalievať rastliny a stromčeky, ktoré pestuje na svojom pozemku, aby nedošlo k podmáčaniam stavby stavebníkov, konštatuje, že takáto povinnosť nebola žalobcovi uložená rozhodnutím žalovaného a vo vzťahu k vyjadreniu znalca má len odporúčajúci charakter, ktorý má slúžiť k tomu, aby nadmerným zalievaním rastlín a stromčekov zo strany žalobcu nedochádzalo k podmyváraniu základových konštrukcií stavby.

5.20 Pokiaľ ide o pripomienku žalobcu týkajúcu sa prístupu stavebníkov k zadnej časti steny stavby, ktorá je na hranici s pozemkom vo vlastníctve žalobcu, ktorú žalovaný vo svojom rozhodnutí vyriešil tak, že uskutočnenie stavby alebo jej zmeny, resp. uskutočnenie nevyhnutných úprav, udržiavacích alebo zabezpečovacích prác môže stavebný úrad uložiť tým, ktorí majú vlastnícke právo k susedným pozemkom, aby strpeli vykonanie prác zo svojich pozemkov a stavieb, konštatuje, že v danom prípade žalobca touto námietkou neuplatňuje svoje práva, ale práva stavebníkov. V prípade, ak by nastala situácia kedy nepríde k dohode medzi stavebníkmi a žalobcom ohľadne vykonania údržby zadnej steny stavby z pozemku žalobcu, môžu stavebníci tento svoj spor riešiť prostredníctvom stavebného úradu, resp. prostredníctvom súdu.

5.21 Ani námietka žalobcu, že zvýšenie výšky stavby o 1,2 m spôsobí tienenie pozemku žalobcu je nedôvodná, pretože z pripojeného spisového materiálu, hlavne z fotodokumentácie, ako aj zo samotného vyjadrenia žalobcu vyplýva, že v časti za stavbou stavebníkov na pozemku žalobcu, má tento zriadenú manipulačnú plochu, výsadbu sádkového materiálu a sklad závlahového materiálu a podľa povolenia stavby má vysadené malé tuje, čím povolená stavba neovplyvňuje užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu, a teda nie je v rozpore s verejným záujmom.

5.22 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, Najvyšší súd SR konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku

krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu.

5.23 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca tzv. blanketové odvolanie, teda odvolanie, v ktorom uviedol, že dôvody odvolania doplní v 20-dňovej lehote. Napriek tomu, že túto lehotu nedodrжал a odvolacie dôvody doplnil po uplynutí lehoty, ktorú si sám určil, Najvyšší súd SR prihliada na podané odvolanie, ako keby bolo podané včas. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti a stále trval na tom, že stavba je nebezpečná, nespĺňa všeobecné technické požiadavky, je postavená na zavodnenom pozemku, pričom nemá reálne a dostatočné základy, čím ohrozuje stabilitu susedného pozemku. Občiansky súdny poriadok umožňuje, aby účastník konania (odvolateľ) podal proti rozhodnutiu súdu v prvom stupni tzv. blanketové odvolanie (tento pojem nie je v zákone definovaný - možnosť podania takéhoto odvolania vyplýva z konštrukcie právnej úpravy) t. j. odvolanie bez uvedenia odvolacích dôvodov (neúplné odvolanie).

5.24 V prípade tzv. blanketového odvolania sa uplatňuje osobitný postup kedy je súd povinný vyzvať účastníka konania (odvolateľa) na odstránenie väd odvolania, t. j. doplnenie chýbajúcich odvolacích dôvodov. V tomto prípade môžu byť na rozdiel od rozšírenia dôvodov odvolania, doplnené bez ohľadu na uplynutie odvolacej lehoty a to kedykoľvek až do konečného rozhodnutia odvolacieho súdu.

5.25 V prejednávanej veci bol prvostupňový rozsudok doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 15.04.2015. Žalobca ho napadol odvolaním podaným dňa 17.04.2015 (na poštovú prepravu), teda v 15 dňovej lehote, avšak bez bližšej obsahovej konkretizácie odvolacích dôvodov podľa ustanovení § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Tieto dôvody odvolania špecifikoval v osobitnom podaní. Urobil tak síce po uplynutí odvolacej lehoty, čo je však právne bez významu, pretože k ich doplneniu došlo do rozhodnutia odvolacieho súdu. Žalobca podaním zo dňa 10.06.2015 rozsah, v akom napadol rozsudok súdu prvého stupňa svojim odvolaním zo dňa 17.04.2015, nerozširoval. Týmto svojim podaním nemenil ani dôvody svojho odvolania; špecifikoval v ňom iba dôvody odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu na tieto doplnené dôvody prihliadol. Ak by tak neurobil a odvolanie by odmietol z dôvodu, že nemá náležitosti, odňal by tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko v čase rozhodovania odvolacieho súdu boli už dôvody odvolania známe.

5.26 V predmetnej veci má Najvyšší súd SR za preukázané, že správne orgány postupovali v súlade s platnými právnymi predpismi. Povoľované stavby SO-1 Záhradný dom, SO-2 Sklad náradia a SO-3 Oplotenie, sa nachádzajú v katastrálnom území V. v záhradkárskej osade, na pozemkoch parc. č. 1657/43, 82, 101, ktorá je podľa platného územného plánu Mesta Šamorín označená ako regulačný blok ZS5. Ide o záhradkárske územie s rôznou mierou zastavanosti pozemkov a rôznou úrovňou technického vybavenia vzhľadom na jeho individuálnu a rodinnú rekreáciu, prípadne s pestovateľskými plochami vybavenia najmä na individuálnu a rodinnú rekreáciu, prípadne pestovateľskými plochami slúžiacimi na samozásobovanie. V územnom pláne nie sú stanovené žiadne regulatívy pre umiestňovanie stavieb (vzdialenosti osadenia od hranice pozemkov, od existujúcich stavieb a pod.).

5.27 Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej veci sa jedná o drobnú stavbu v zmysle ustanovenia § 139b ods. 6 písm. a/ stavebného zákona, podľa ktorého drobné stavby sú stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu (napr. pre stavbu na bývanie, pre stavbu občianskeho vybavenia, pre stavbu na výrobu a skladovanie, pre stavbu na individuálnu rekreáciu), a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie, a to:

prízemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 5 m, napríklad kôlne, práčovne, letné kuchyne, prístrešky, zariadenia na nádoby na odpadky, stavby na chov drobného zvieratstva, sauny, úschovne bicyklov a detských kočíkov, čakárne a stavby športových zariadení,

5.28 Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že predmetné stavby sú v súlade s ustanovením § 88a ods. 1, § 135 zákona č. 50/1976 Zb., § 6 Výhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z. z., a povolený objekt neovplyvňuje užívanie susednej nehnuteľnosti, nakoľko na susednom pozemku je zriadená manipulačná plocha, výsadba rastlín a sklad závlahového materiálu.

5.29 Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. je zistenie stavebným úradom, že stavba, jej zmena, resp. jej časť, bola postavená, resp. sa začala stavať bez stavebného povolenia, alebo v zákonom stanovených prípadoch bez splnenia si ohlasovacej povinnosti, alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne aj z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a ostatnými predpismi.

5.30 Účelom konania o dodatočnom povolení stavby je následné zhojenie závažnej chyby, ktorou je prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka pod podmienkou preukázania skutočnosti, že ďalšia existencia nepovolenej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, pričom dôkazné bremeno je na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2012, sp. zn. 6Sžp/6/2011).

5.31 Pri stavbách postavených bez stavebného povolenia, alebo v rozpore s ním, je stavebný úrad povinný vždy najskôr skúmať, či takúto stavbu nemožno dodatočne povoliť. Ak zistí súlad s verejnými záujmami, stavbu môže dodatočne povoliť, inak nariadi stavbu odstrániť. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. apríla 2011, sp. zn. 8 Sžo/125/2010 zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, č. vyd. 5/2012, publ. č. 101/2012, s. 69).

5.32 Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia.

5.33 Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočnenej v rozpore so stavebným povolením, nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstaráť všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Pojem verejného záujmu nie je v stavebnom zákone presne definovaný, avšak vychádzajúc z judikatúry Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad nepovolenej stavby, resp. jej zmeny, alebo jej časti s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, s určenými záväznými limitmi a regulatívami, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby, jej zmeny alebo zmeny jej časti ide a na aký účel sa má stavba, jej zmena alebo zmena jej časti v budúcnosti užívať a ktoré záujmy budú tým dotknuté.

5.34 Vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci možno konštatovať, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, dostatočne zistili skutkový stav a nechali pre účastníkov správneho konania dostatočný priestor na uplatnenie námietok pri ústnom konaní a miestnom zisťovaní. Stavebník predložil ohľadom dodatočného povolenia stavby všetky potrebné podklady, ako aj statické posúdenie stavby SO-2 -Sklad náradia, vypracovaný v septembri 2013 D.. Žalobca na pozemku pri posudzovanej stavbe pestuje rastliny, preto Najvyšší súd konštatuje, že dodatočným povolením stavby nie je užívanie žalobcov pozemku trvalo obmedzené. V prípade, ak by nedošlo k dohode stavebníka a žalobcu ohľadne vykonania údržby zadnej steny stavby z pozemku žalobcu, môžu stavebníci tento spor riešiť prostredníctvom stavebného úradu resp. súdu.

5.35 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského

súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/65/2014 59 zo dňa 26.03.2015, ktorý potvrdil ako vecne a právne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

5.36 O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorých iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania. Žalovanému a ďalším účastníkom konania trovy nepriznal, lebo im zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

5.37 Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5.38 Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.